

4. oktobris

Svētais Francisks no Asīzes, Baznīcas atjaunotājs, franciskāņu ordeņa dibinātājs

(4. oktobrī piemiņas diena)

Francisks (1181–1226) bija bagāta Asīzes (Itālijā) audumu tirgotāja dēls. Kad zēns nāca pasaulē, viņa tēvs bija devies darījumu braucienā uz Franciju. Jaundzimušais tika kristīts un nosaukts par Džovanni, taču tēvs, atgriezies Asīzē, dēlu pārdēvēja par Frančesko jeb Francisku, iespējams, par godu veiksmīgajiem tirdzniecības darījumiem un simpātijām pret visu, kas saistīts ar Franciju (ši zeme bija arī Franciska mātes dzimtene).

Jaunībā Francisks jautri pavadīja laiku draugu pulkā un sapņoja par bruņinieka gaitām. 1202. gadā viņš piedalījās karā, kas norisinājās starp Asīzi un Perudžu, un tika saņemts gūstā. Pēc atbrīvošanas no gūsta jauneklis smagi saslima. Izveseļojies viņš vēlreiz devās karā, tomēr drīz atgriezās, ļoti mainījies. Reiz, kad viņš lūdzās pus-sagruvušajā Sandamiāno baznīciņā, Francisks izdzirdēja Kristus balsi sakām: “Atjauno manu namu, kas sabrūk!” Francisks nekavējoties ķērās pie darba, lai dievnamu atjaunotu, un, lai iegūtu līdzekļus, pārdeva kādu auduma baķi no sava tēva veikala. Izcēlās strīds starp tēvu un dēlu, un Francisks atteicās no sava mantojuma, atdeva pat drēbes, kas bija viņam mugurā, un par savu dzīves ceļa pavadoni izvēlējās Nabadzības kundzi, vēlēdamies savā dzīvē it visā īstenot Kristus piemēru. Viņš ubagoja naudu, lai pabeigtu atjaunot baznīcu, rūpējās par nabagiem, aprūpēja spītālīgos un sludināja Labo Vēsti. Kad Franciskam pievienojās pirmie sekotāji, brāļi apmetās Porciunkolā, nelielā kapelā. Viņi dzīvoja nabadzībā un vienkāršībā. „Mazākie brāļi” – tā viņi sevi sauca.

1209. gadā Francisks deva svētsolījumus – tas bija sākums franciskāņu ordenim. Ordeņa vienkāršo regulu apstiprināja pāvests Inocents III. Kopā ar svēto Klāru Francisks nodibināja arī sieviešu ordeni, kā arī deva norādījumus terciāriem – cilvēkiem, kas vēlas īstenot franciskāņu ideālus, dzīvojot pasaulē.

Francisks ir viens no tiem nedaudzajiem svētajiem, kurus ar Kristu vienojusi īpaša, pārdabiska saikne – līdzdalība Kunga ciešanās. 1224. gadā viņš saņēma stigmas – Kristus brūču zīmes. Drīz pēc tam – 1226. gada 3. oktobra vakarā –, viņš nomira. Tradīcija liecina, ka Francisks aizmidzis nāves miegā, dziedot 142. psalmu. Jau 1228. gadā pāvests Gregors IX Asīzes Francisku pasludināja par svēto.